

- „Mikor, hogyan teljeseedik be?” Mi az, ami már beteljesedett, hol tartunk most? Különösen a 11–12. v-re gondolva.
- 9. v.: Jézus halála napján „sötétség lett az egész földön déltől...”. Akkor felismertek valamit, mert „mellüket verve” tértek haza. Zak 12,10 is erről szól („néznek majd arra, akit átszúrtak, és siratják, mint az egyszülött Fiút”). – „Gyászruhát borítok minden derékra...” – a felismert Messiást siratták. Felismerték, hogy elvesztek: „a vége olyan, mint a keserűség napja”. De később hallhatták, hogy Jézus feltámadt – vagyis megszólalt az evangélium, a bizonyágtétel. Élő ige, benne az élő Krisztus életet adott annak, aki elfogadta.
- Ez volt az első „éhség és szomjúság az Ige után”, amit Isten adott nemcsak Izráelben, hanem a pogányok között is. Ezért indulhatott el a misszió, ezért volt eredményes. Nemcsak azon múlik, hogy Isten ad-e szavakat, kitartást stb. az igehirdetőknek, hanem azon is, hogy van-e „éhség”.
- „Az Úr beszédének hallgatására” éheznek, nem elégednek meg hamisítványokkal: Simon mágussal, Elimással, a maguk pogány vallásával, vagy a jócselekedeteikkel (Kornéliusz). – A hívő gyülekezetekben „természetes” (kellene, hogy legyen), hogy az Úr Igéjére éheznek, de ezekben is megjelentek hamis tanítások, amik ellen fel kellett venni a harcot.
- Az „éhségre” folyamatosan szükség van, enélkül a hívő, a gyülekezet élete is állóvíz lesz, „megposhad” és nem lesz misszió, nem lesznek új hívők.
- Az éhséghez az kell, hogy Isten támassza, és ne akarjanak az emberek az Ige helyett másba kapaszkodni. Így az azokból való kiábrándulást is Isten Lelke támaszthatja, és ezért is könyöröghetünk.
 - o A „szalmaszálak”: vallások, filozófiák, okkult hitek, gazdagság, ill. ezek keveréke. Ma válogatni lehet, „tudományos” stílusban hirdetik, hogy mindegyik egyforma. Adhatnak bizonyos erőt (elviselni dolgokat), kelthetik a szabadság érzését, de nem adnak életet, kapcsolatot Istennel.
 - o Az Istennel való kapcsolatban az a békesség van, amit Jézus „nem úgy ad, ahogyan a világ adja”. Minden más a világhoz tartozik.
- „Vándorolnak tengertől tengerig... hogy keressék az Úr beszédét.” Nem találják. „Közel van hozzád az Ige, a szádban és a szívedben...” – annak, akit Isten megszólított, és aki meghallotta. – Később már figyelmeztet: „keressétek az Urat, amíg megtalálható...”
 - o Olyan korszak, amikor sem az írott Ige nem lesz megtalálható, se nem hangzik igehirdetés, bizonyágtétel formájában. Izráel ilyet is átélt már a Jézus előtti 400 évben (nem voltak újabb próféták), de ezzel Isten Krisztus érkezését készítette elő, várakozást támasztott.
 - o Őt elutasították, és most „futkosnak” (szétszórattak), de még mindig csak kevesek keresik az Igét.
 - o Későbbi korszakok a „keresztyén világban”: ekkor is voltak olyan időszakok, amikor nem lehetett tiszta igét hallani, de Isten adott kimenekedést: reformáció, megújulások, ébredések. Ekkor is csak kevesek keresték az Igét.
- „Akik Samária bűnére esküsznek...” (pénz, okkult dolgok, pogányság), azok továbbra sem találják meg az Urat, még ha van is bennük vágyódás (kíváncsiság) iránta. Ezért halnak szomjan. Nem lehet két úrnak szolgálni, kétféle vízből inni: a más dolgokkal való „jóllakás”

akadálya annak, hogy az Ige tápláljon engem – annak, hogy hasson rám, hogy megfordítson, átformáljon.